

برگردان:

پوهندوی دوکتور سیدحسام (مل)

مصاحبه زیرتاریخ دوم جون (۲۰۰۸) توسط ویلهلم لانگتالر(ویانا استریا) با آقای نورمان پایخ
پروفیسور متقاعد رشته قانون و سخنگوی فرکسیون پارلمانی حزب چپ آلمان صورت گرفته است

اعاده حاکمیت در افغانستان

سوال : شما و حزب شما مخالف ماموریت ناتو در افغانستان و سهمگیری نیرویهای نظامی آلمان در ائتلاف میباشید چرا؟

جواب : ما بدین باور نیستیم که از راه مداخله نظامی در افغانستان صلح تامین شود . اگر پالیسی و اهداف امریکا در شرق میانه دنبال شود , سهمگیری و یا درگیری آلمان به ارتباط تامین همچو پالیسی کاملاً پرابلیماتیک و مشکل بار خواهد بود, تجاوز بر افغانستان و یا اشغال آن بصورت همه جانبه مغایر قوانین بین المللی پنداشته میشود .

سوال : نظر مردم عامه آلمان در این مورد از چه قرار است ؟

جواب : مردم آلمان بطور کل راضی نیستند , واکثراً مخالف موجودیت نظامیان شان در افغانستان اند . وضع کشور افغانستان در مدت زمان این شش سال کاملاً بد و بدتر گردیده , من این جمله را تنها به آن منظور بکار نه میگیرم که تنها سربازان قوایی ائتلاف در افغانستان کشته و یا مجروح میگردند بلکه این مردم بیگناه افغانستان اند که ازین وضع کاملاً متضرر میگردند . و بدون شک درگیر همچو حالت رقتبار میباشند . مداخله نظامیان غرب و منجمله آلمان هسته اصلی و اساسی مشکل افغانستان را حل کرده نمیتواند .

سوال : حزب شما کمتر از ۱۰٪ اعضای پارلمان آلمان را دربرمیگیرد, آیا این امیدواری نزد شما موجود است که وکلای پارلمانی سایر احزاب به ارتباط موضوع با شما هممنظر شما خواهند شد ؟

جواب: از یکسال بدین سو در بین وکلای پارلمان اتموسفیر ویا جوی سیاسی کاملاًتغیر نموده و اکثریت وکلا با این نظر اند که سهمگیری نظامیان ما در عملیاتهای نیرو های نظامی امریکا در افغانستان غلطی و اشتباه محض بود و بوده، و این خود ما بودیم مرتکب غلطی شده ایم، وکلای پارلمان بیشتر از این نمیتوانند چشمان خود را در مقابل این حقیقت تلخ و روشن ببندند، که قوایی ائتلاف و نظامیان ما در واقیعت امر مدافع و پیشتیبان جنگ سالاران و قاچقبران مواد مخدره نیستند ، زود و یا دیر نظریات و افکار عامه به ارتباط موجودیت قطعات نظامی ما در افغانستان همه گیر خواهد شدو انعکاسات خواسته های قاطبه مردم مبنی بر اخراج قطعات نظامی المان از افغانستان در پارلمان نیز راه خواهد یافت و در آنصورت تعجب اور خواهد بود اگر پارلمان ما در مقابل نظریات و مطالبات مردم اغماض و چشم پوشی نموده بی تفاوت باقی بماند .

سوال:از هنگام جنگ جهانی دوم به بعد آلمان کاملاً به ایالات متحده امریکا وابستگی داشته ، بدین اساس سهمگیری آلمان در ماموریت قوایی ایتلاف و امریکا در افغانستان رابطه منطقی دارد ، ایا همینطور نیست ؟ و هم از تغییراتیکه در پکت اتلانتیک شمالی (ناتو) بوجود آمده و یا می آید حمایت مینماید ؟

جواب :آلمان از زمان جنگ جهانی دوم به بعد یک کشور مطیع و فرمانبر دار امریکا بیش نبود ، پالیسی صدراعظم میرکل (Merkel) خدمات موکد وقیحانه را به ارتباط این وابستگی و دنباله روی به اصطلاح عنعنوی قویاً انجام داده و اکثریت سوسیال دموکراتها نظرات مشابه و همانندرا دارند و یا در سر میپرورانند ،شما ملاحظه کردید که شرودر (Schroder) از سهمگیری قوایی نظامی المان در اشغال و تجاوز بر عراق خودداری بعمل آورد ،و به اثبات رسید که ماموریت نظامیان در عراق بیش از یک سیاست شانناژ و کورکورانه و میان تهی امریکا چیزی دیگری نبود . گرچه این امتناع شرودر کلی نبود بلکه تنها امتناع از سهمگیری نظامیان آلمان در اشغال و تجاوز بر قلمرو عراق بود، متاسفانه هنگامیکه شرودر وظیفه اش را ترک مینماید و یا سبکدوش میشود و بجایش خانم میرکل جلوس میفرماید ، بشکل خیلی شرم اور و تاسف بار به بندگی و وابستگی عنعنوی همچو اسلاف خود در وابستگی به امریکا تلاش بخرچ میدهد ، ما قویاً معتقد هستیم که به منظور تامین صلح ما باید وابسته

واشنگتن نباشیم ، ما اساساً روابط خویش را تحت سوال و شروط قرار نمیدهیم و یا باکس معامله غیر مشروع و غیر قانونی نه میکنیم بلکه با درک درست و همه جانبه خواهان الغای کامل پیمان ناتو میباشیم ، زیرا ناتو به حیث یک پیمان دفاعی علیه بلاک شوروی دیروز بوجود آمده بود و یا اساس گذاشته شده بود ، مگر با در نظر داشت اوضاع بعدی بین المللی به موجودیت ناتو ضرورتی نمیباشد ، جزاینکه در خدمت پیاده کردن اهداف شوم و منافع امپریالیزم باشد و بس . ما کاملاً واقف و آگاه هستیم و ملاحظه مینمائیم که امپریالیزم امریکا در صدد بدست آوردن مواد خام و انرژی شرق میانه در طپ و تلاش است نه در اعاده صلح و زدودن جنگ .

سوال : موجودیت قطعات نظامی غرب در افغانستان طور کل علیه جنگ و ترور و حتی ماموریتی به خاطری پیاده کردن و نامین دموکراسی است و از طرفی ترور برای اکثریت افغان ها یک مقاومت قانونی علیه تجاوز و اشغال سرزمین شان توسط بیگانگان میباشد ، نظر شما درین مورد از چه قرار است ؟

جواب: مقاومت مردم به مقابل اشغال سرزمین شان که توسط اشغالگران چه در عراق و یا افغانستان صورت گرفته از آن لحاظ مجاز شمرده میشود که قطعات نظامی اشغالگران همه روزه بالای مردم ملکی بیگناه بمباری مینمایند و هزاران طفل وزن و پیر و جوان را به کام نیستی می کشانند .

سوال : مطابق قوانین بین المللی در تجاوز بالای عراق و افغانستان تفاوت های چندی موجود بود ، بدین معنی که تجاوز امریکا بالای عراق تحت پوشش ملل متحد قرار نگرفت در حالیکه تجاوز و حمله امریکا بالای افغانستان پیشتیانی شورای امنیت ملل متحد را با خود داشت ، نظر شما درین مورد از چه قرار است ؟

جواب: ما همه جانبه و بیدون هراس ناتو را به بحث قانونی و مشروع فرا میخوانیم و حاضر هستیم که مطابق قوانین قبول شده بین المللی رو در رو به بحث و مذاکره پرداخته مسایل را موشگافی کنیم ، تا هنوز هسته اساسی و نقطه اصلی و عمده همانا ماده (۵۱) منشور ملل متحد است و تا حال به قدرت خود باقی مانده است ، و یک کشور را حق میدهد که در دفاع از خود قرار گیرد در صورتیکه مورد تجاوز کشور و یا کشورهای دگر قرار گیرد ، مسئله اساسی درینجا است که افغانستان نه حالا بلکه از مدتها نه ایالات متحده امریکا و نه کشور های داخل ائتلاف را مورد تهدید و شانتاژ قرار داده است ، سوال بر انگیز است ، اگر احیاناً مسئله تهدید در میان هم میبود ،

دادن همچو اوامر از طرف ملل متحد به قوایی ISAF بجز از یک اقدام بیجا ، غیر مشروع ، غیر مستدل ، و کاملاً پوچ و میانتهی چیزی بیش بوده نمیتواند و ما کاملاً شک داریم که همچو اوامر در مطابقت با قوانین بین المللی باشد

سوال : اگر احیاناً تمام قوایی ائتلاف افغانستان را ترک نمایند و فرض کنیم که طالبان قدرت را در دست گیرند شما به آنهاییکه طرفدار خروج قطعات نظامی از افغانستان بودند چی گفتنی دارید ؟ ایا برای افغانستان فاجعه بار نخواهد بود؟

جواب: اگر به سده های گذشته مراجعه شود و تاریخ سده های جنگ تباه کن در افغانستان از نظر گذاشتانده شود چنین بر می آید که تمام الام و بدبختی های گذشته و فعلی در افغانستان زاده مداخلات اشکار و پنهان ایالات متحده امریکا و شرکایش میباشد که در امورات داخلی کشور مستقل افغانستان دست درازی نموده است ، طور مثال گروه های مجاهدین که در مقابل اشغال نظامیان شوروی وقت به مقاومت بر خاستند ، بصورت عام و تام از طرف ایالات متحده امریکا کمک های حاتم طایی مابانه میشدند که به همه ها روشن و اشکار است و یا حکومت پاکستان که از طالبان پشتیبانی میکرد یکی از کشور های متحد ایالات متحده امریکا بود و هست . پس میتوان گفت که امریکا در شعله ور ساختن آتش جنگ در افغانستان دست عمدی داشته و غیر قابل انکار است ، و یا بهتر است گفته شود که امریکا خواهان همچو وضع فعلی در افغانستان بود . یگانه راه حل معضله افغانستان به نظر من بر آمدن فوری قوایی ائتلاف و نظامیان امریکا از افغانستان و احترام به پرنسیپ های تعیین سرنوشت ملل میباشد، فکر میکنم که با برآمدن قوایی ائتلاف وضع این کشور از حالات فعلی بدتر نه خواهد شد ، نظامیان و نیروهایی نظامی بیرونی به جز از خصلت تجاوز و حملات بلا انقطاع دیگر کدام وصفی ندارند . با خروج قوایی ائتلاف یقیناً که تمام معضلات و پرابلمهای افغانستان حل نمیگردد ولی در راه رسیدن به حل مشکلات قدمهای اولی خواهد بود ، عمده ترین مطلب این خواهد بود که حاکمیت مردم افغان باید اعاده شود . و به مردم افغانستان اجازه داده شود که خود شان راجع به سرنوشت خود تصمیم گیرند ، مردم افغانستان این صلاحیت را دارند که خود شان آینده خود و

کشور شان را در دست داشته باشند بدون آنکه در امور داخلی شان مداخلات از طرف بیگانه ها صورت گیرد .

یادداشت: این مصاحبه از متن انگلیسی منتشر در سایت *compa Antiimprialistica* به زبان دری برگردانیده شده است.

14092008

www.ayenda.org